

United Nations
Nations UniesInternational Criminal Tribunal
for the former Yugoslavia
Tribunal Pénal International
pour l'ex-Yougoslavie

“Dubrovnik” (IT-01-42/2)

VLADIMIR KOVAČEVIĆ

VLADIMIR KOVAČEVIĆ

Optužen za ubistvo, okrutno postupanje, napade na civile, razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, protivpravne napade na civilne objekte, uništavanje ili namerno nanošenje štete ustanovama namenjenim religiji, dobrotvornim svrhama i obrazovanju, umetnosti i nauci, istorijskim spomenicima i umetničkim i naučnim delima

Od kraja 1991, komandant 3. bataljona Trebinjske brigade Jugoslovenske narodne armije.

Predmet prosleđen vlastima Republike Srbije u skladu s pravilom 11bis.

Krivična dela za koja je optužen (primeri):

Ubistvo, okrutno postupanje, napadi na civile, razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, protivpravni napadi na civilne objekte, uništavanje ili namerno nanošenje štete ustanovama namenjenim religiji, dobrotvornim svrhama i obrazovanju, umetnosti i nauci, istorijskim spomenicima i umetničkim i naučnim delima (kršenja zakona i običaja ratovanja)

- Dana 6. decembra 1991, Vladimir Kovačević, delujući individualno ili u dogovoru s drugima, naredio je, počinio ili na drugi način pomogao i podržao protivpravno granatiranje dubrovačkog Starog grada iz artiljerijskog oruđa i minobacača koje su vršile snage pod njegovom komandom; alternativno, Kovačević je znao ili je imao razloga da zna da snage pod njegovom komandom, rukovodstvom i/ili kontrolom, ili snage njemu podređene, čine ta dela ili da su ih počinile, a nije preduzeo nužne i razumne mere da spreči činjenje tih dela ili da kazni njihove počinioce.
- Zbog protivpravnog granatiranja dubrovačkog Starog grada život su izgubila dva civila - Pavo Urban i Tonči Skočko - a tri civila - Mato Valjalo, Ivo Vlašica i Nikola Jović - teško su ranjena.
- Posledica tog protivpravnog granatiranja bilo je potpuno razaranje najmanje šest zgrada: Palača - Od Sigurate 1 (festivalska palata), Palača - Od Sigurate 2, Palača Martinušić - Sv. Josipa 1, Palača - Od Puča 11, Palača - Od Puča 16, Palača Sorkočević - Miha Pracata 6. Pored toga, više stotina zgrada je pretrpelo oštećenja.

Datum rođenja	15. januar 1961. u Nikšiću, Crna Gora
Optužnica	Prvobitna optužnica: 27. februar 2001, obelodanjena 2. oktobra 2001; prva izmenjena optužnica: 31. mart 2003; druga izmenjena optužnica: 17. oktobar 2003.
Datum hapšenja	25. septembar 2003. u Srbiji
Prebačen na MKSJ	23. oktobar 2003.
Prvo stupanje pred Sud	3. novembar 2003, nije se izjasnio o krivici
Privremeno puštanje na slobodu	2. jun 2004.

STATISTIČKI PODACI

PRETPRETRESNI POSTUPAK	
Pretno veće I	Sudija Alphons Orije (predsedavajući)
Tužilaštvo	Susan Somers, Philip Weiner
Obrana	Tanja Radosavljević

POSTUPAK PROSLEDIVANJA PREDMETA	
Zahtev tužioca	28. oktobar 2004.
Odluka Veća za prosleđivanje	17. novembar 2006.
Veće za prosleđivanje	Sudija Alphonse Orije (predsedavajući), sudija O Gon Kwon, sudija Kevin Parker
Tužilaštvo	Susan Somers, Philip Weiner
Obrana	Tanja Radosavljević
Žalbeno veće	Sudija Mohamed Shahabuddeen, sudija Mehmet Güney, sudija Liu Daqun, sudija Theodor Meron, sudija Wolfgang Schomburg
Odluka Žalbenog veća	28. mart 2007.

POVEZANI PREDMETI <i>po geografskom području</i>	
JOKIĆ (IT0142/1) "DUBROVNIK"	
MILOŠEVIĆ (IT-02-54) "KOSOVO, HRVATSKA I BOSNA I HERCEGOVINA"	
STRUGAR (IT0142) "DUBROVNIK"	

OPTUŽNICA I OPTUŽBE

Prvobitna optužnica protiv Miodraga Jokića, Pavla Strugara, Milana Zeca i Vladimira Kovačevića potvrđena je 27. februara 2001, a obelodanjena 2. oktobra 2001. Optužbe protiv Milana Zeca su povučene 26. jula 2002. Miodrag Jokić se dobrovoljno predao Međunarodnom sudu 12. novembra 2001. Dana 27. avgusta 2003, potvrdno se izjasnio o krivici po svim tačkama optužnice. Dana 17. septembra 2003, Pretresno veće je postupak protiv njega razdvojilo od postupka protiv Strugara i Kovačevića. Dana 18. marta 2004, Miodrag Jokić je osuđen na zatvorsku kaznu od sedam godina, a 30. avgusta 2005, kazna mu je potvrđena (vidi predmet br. IT0142/1).

Druga izmenjena optužnica protiv Pavla Strugara i Vladimira Kovačevića potvrđena je 17. oktobra 2003. Dana 26. novembra 2003, Pretresno veće je naložilo razdvajanje predmeta *Kovačević*.

U optužnici se navodi da su snage Jugoslovenske narodne armije (JNA) pod komandom Strugara, Jokića i Kovačevića 1. oktobra 1991. krenule u napad na dubrovačku regiju u Hrvatskoj iz Crne Gore, Bosne i Hercegovine i s Jadranskog mora. Snage pod njihovom komandom uključivale su redovne kopnene i mornaričke jedinice JNA, kao i jedinice Teritorijalne odbrane iz Republike Crne Gore i Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, paravojne jedinice, jedinice policije i specijalne policije koje su bile potčinjene JNA.

Navedeno je da su između 6. decembra i 31. decembra 1991, snage JNA protivpravnim granatiranjem ubile i ranile brojne civile u gradu Dubrovniku i okolici. Nadalje, tokom napada na Dubrovnik od 23. oktobra 1991. do zaključno 6. decembra 1991. godine, na područje Starog grada pale su stotine od oko 1.000 granata koje su ispalile snage JNA. Dubrovački Stari grad je kao celina bio pod zaštitom UNESCO kao deo svetske kulturne baštine.

U elaboratu koji je izradio Zavod za zaštitu spomenika kulture u saradnji s UNESCO, utvrđeno je da su 1991. i 1992. godine od 824 zgrade u Starom gradu projektilima pogođene 563 zgrade (odnosno 68,33%). Požari su u potpunosti uništili šest zgrada. Godine 1993. Zavod za obnovu Dubrovnika je, u saradnji s UNESCO, izradio studiju u kojoj je procenio da ukupni troškovi restauracije javnih i privatnih zgrada, verskih objekata, ulica, trgova, fontana, bedema, gradskih vrata i mostova iznose 9.657.578 američkih

dolara.

Prema optužnici, Vladimir Kovačević je imenovan za komandanta 3. bataljona Trebinjske brigade JNA u jesen 1991. Taj bataljon bio je potčinjen komandi 9. vojnopomorskog sektora (VPS).

U važećoj optužnici, Vladimir Kovačević se tereti na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda) i na osnovu krivične odgovornosti nadređenog (član 7(3)) za:

- Ubistvo, okrutno postupanje, napade na civile, razaranja koje nije opravdano vojnom nuždom, protivpravne napade na civilne objekte, uništavanje ili namerno nanošenje štete ustanovama namenjenim religiji, dobrotvornim svrhama i obrazovanju, umetnosti i nauci, istorijskim spomenicima i umetničkim i naučnim delima (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU / PROSLEĐIVANJE PREDMETA U SKLADU S PRAVILOM 11bis

Dana 2. juna 2004, Pretresno veće je naložilo da Vladimir Kovačević bude privremeno pušten na slobodu u Srbiju i Crnu Goru na osnovu zdravstvenog stanja "sve dok Veće ne donese konačnu odluku o njegovoj sposobnosti da prati suđenje". Optuženi je privremeno pušten na slobodu 2. juna 2004.

Da bi predmet bio prosleđen na osnovu pravila 11bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda, Veće za prosleđivanje koje se sastoji od tri sudije, mora naložiti prosleđivanje samoinicijativno ili na zahtev tužioca. Odluka o prosleđivanju predmeta donosi se samo ako se Veće uveri da će optuženom biti suđeno u skladu s međunarodnim standardima i da niti nivo odgovornosti optuženog niti težina krivičnih dela koja se navode u optužnici nisu faktori zbog kojih bi prosleđivanje nacionalnim vlastima bilo neprimereno.

Dana 28. oktobra 2004, tužilac je zatražio da na osnovu pravila 11bis predmet protiv Vladimira Kovačevića bude prosleđen Srbiji i Crnoj Gori.

Dana 12. aprila 2006, Pretresno veće je donelo odluku da optuženi "nije sposoban da se izjasni o krivici i da mu se sudi, bez odricanja prava na ponovno pokretanje krivičnog postupka protiv njega ukoliko se njegovo psihičko stanje promeni".

Rasprava po zahtevu za prosleđivanje je održana 15. septembra 2006, a 17. novembra 2006, Veće za prosleđivanje je naložilo da predmet protiv Vladimira Kovačevića bude prosleđen Srbiji.

Dana 1. decembra 2006, odbrana Vladimira Kovačevića je podnela najavu žalbe na odluku o prosleđivanju predmeta.

Dana 28. marta 2007, Žalbeno veće je odbacilo žalbu i potvrdilo odluku o prosleđivanju predmeta Republici Srbiji.

Vlasti Republike Srbije su podigle optužnicu protiv Vladimira Kovačević, ali je kasnije izdata odluka kojom je optuženi proglašen nesposobnim za suđenje zbog lošeg zdravstvenog stanja.